

РЕШЕНИЕ

№ 4940

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 02.07.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10656** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт № 21512007/31.05.2012 година, в частта , в която е потвърден с Решение № 2203/10.09.2012 година на Директор на Дирекция” ОУИ”

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт в обжалваните части- по отношение на непризнато право на данъчен кредит по доставки от [фирма], [фирма], [фирма], ,, и [фирма]. Твърди се, че при издаването на ревизионния акт са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила в посока както не обсъждане на приложените доказателства, като това е станало не по реда, предвиден в ДОПК и не са обсъдени всички доказателства от доставчиците. Сочи се още, че са допуснати нарушения на материалния закон. Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,жалбоподателят- [фирма] [населено място], редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт П., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли ревизионният акт да бъде отменен. Претендира и сторените по делото разноски.Подробни съображения в тази насока развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр.С.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК,

се представлява от юрисконсулт К.,редовно упълномощена,която оспорва жалбата като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 114/30.12.2009 година на Териториален директор на НАП, росен Г. Я. е преназначен за държавен служител на длъжността- Началник сектор при ТД на НАП- С., считано от 01.01.2010 година.

Със Заповед № РД—01-06/05.01.2010 година, Директор ТД на НАП- С. наредил функциите на компетентен орган по издаването на заповеди за възлагане на ревизии да се изпълняват от поименно изброени служители при ТД на НАП- С. , измежду които и Р. Г. Я. – Началник сектор и определил заместниците при отсъствие на титулярите на длъжността.

Със Заповед № 867.1/17.12.2010 година на Изпълнителен директор на НАП, В. В. е преназначен на длъжността- главени инспектор по приходите при ТД на НАП, считано от 01.01.2011 година.

Със Заповед за възлагане на ревизия №1200255/11.01.2012 година, Р. Г. Я. длъжност- Началник сектор” Ревизии” възложил да бъде извършена ревизия на [фирма], определил състава на ревизиращия екип-В. В. василев на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител екип и,И. И. А. на длъжност- старши инспектор по приходите ,обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди-ДДС -01.06.2011 година -30.11.2011,срока ,в който следва да завърши ревизията- до три месеца, считано от датата на връчване на заповедта за възлагане.

С нова заповед за възлагане на ревизия № 1200712/26.01.2012 година, органът ,възложил ревизията- Р. Г. Я. определил нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя до 24.04.2012 година.

На 25.04.2012 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили Ревизионен доклад №1200712 , с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по ЗДДС и по периоди ,подробно посочени в него.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К-1200712/16.05.2012 година, , органът възложил ревизията- Р. Г. Я. на длъжност- Началник сектор определил за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на [фирма] В. В. В. на длъжност главен инспектор по приходите.

.Ревизионният доклад е връчен лично срещу подпис на пълномощник на управителя на ревизирувания данъчен субект на 14.05.2012 година.

На 28.05.2012 година,ревизируваният данъчен субект депозирал писмено възражение до ревизиращия екип срещу съставения РД.

На 31.05.2012 година,В. В. на длъжност- главен инспектор по приходите издал обжалвания РА № [ЕГН], с който установил задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РА е връчено лично срещу подпис на пълномощник на управителя на ревизирувания данъчен субект на 19.06..2012 година.

На 02.07.2012 година, ревизируваният данъчен субект депозирал жалба до Директор на Дирекция”ОУИ” срещу издадения ревизионен акт.

С Решение № 2203/10.09.2012 година, Директор на Дирекция „ОУИ” потвърдил

ревизионния акт в обжалваните части.

Решението е връчено на 18.09.2012 година на ревизирия данъчен субект.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, описани в 5 броя папки приложения

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза. От заключението на вещото лице се установява, че вещото лице и извършило проверка само на приложенияте по делото доказателства и в счетоводството на жалбоподателя, като е дало подробен отговор на въпросите поставени като задача.

Разпитан в съдебно заседание ,експертът заявява , че поддържа заключението си.

По делото е назначена ,изслушана и неоспорена от страните съдебно- техническа експертиза. В заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите ,поставени му като задача.

Разпитан в съдебно заседание ,експертът заявява , че поддържа заключението си . С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,жалбата се явява основателна, но по съображения различни от сочените в нея.

При проверката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма,спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт №[ЕГН]/31.05.2012 година е нищожен.

Ревизионното производство е първо, като то изобщо не е започнало, защото Заповедта за възлагане на ревизия от 11.01.2012 година не е връчена на ревизирия данъчен субект.Невръчването на заповедта за възлагане на ревизия винаги и безусловно е съществено,защото е лишило ревизираното лице от възможността за участие в тази ревизия, както и да представи доказателства и чрез активния свой почин да участва в ревизионното производство. Наред с това, невръчването на заповедта за възлагане на ревизия води само и единствено до незапочнало ревизионно производство, защото срокът за завършване на ревизията започва да тече от датата на връчване на заповедта за възлагане.Незапочналото ревизионно производство води и до нищожност и на последващите извършени действия, защото няма как да бъде извършено нещо, което не е започнало. Наред с това, не само първата заповед за възлагане, но и последващата такава и заповедта за определяне на компетентен орган изобщо не са връчени на ревизирия данъчен субект. Порокът е толкова съществен ,че обуславя нищожността, както на последващите извършени действия/, така и на самия ревизионен акт/ като по този въпрос съдебната практика е безпротиворечива.

Нищожният ревизионен акт не поражда правни последици, което предпоставя обявяването и, без да се разглежда спора по същество и без да се обсъждат доводите и възраженията на страните.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на 161,ал.1 ДОПК, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 500 лева-

държавна такса и внесен депозит за вещи лица и 966 лева- юрисконсултско възнаграждение.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА Ревизионен акт № 21512007/31.05.2012 година, в частта , в която е потвърден с Решение № 2203/10.09.2012 година на Директор на Дирекция” ОУИ”./ с променено наименование-Директор на Дирекция” Обжалване и данъчно- осигурителна практика/.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ”ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО – ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА” ПРИ ЦУ НА НАП- ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА [фирма] ГР.С. СУМАТА ОТ 500 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО и 966 лева- ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ ,КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ” ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА”

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на жалбоподателя,на ответника по жалбата.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

